

İzgi Topalak Ş., Yazıcı T., Kılıç I. (2016). Piyano öğretim elemanlarının başlangıç seviyesi piyano öğretimi uygulamalarına ilişkin görüşleri *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(İpekyolu Özel Sayısı), 2295-2309.

Geliş Tarihi: 06/06/2016

Kabul Tarihi: 06/10/2016

PIYANO ÖĞRETİM ELEMANLARININ BAŞLANGIÇ SEVİYESİ PIYANO ÖĞRETİMİ UYGULAMALARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ*

Şefika İZGİ TOPALAK**
Tarkan YAZICI***
İlgim KILIÇ****

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapmakta ve piyano derslerini yürütmekte olan öğretim elemanlarının, başlangıç seviyesi piyano öğretimi uygulamaları ile ilgili görüş ve düşüncelerini tespit etmektir. Nitel araştırma tekniğinin ve veri toplama yöntemi olarak yarı yapılandırılmış görüşme formunun kullanıldığı araştırma, 2014-2015 eğitim-öğretim yılında farklı üniversitelerin müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapmakta ve piyano derslerini yürütmekte olan 16 öğretim elemanı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda piyano derslerinin katılımcıların yarısı tarafından iki/daha fazla öğrenci ile yürütüldüğü; piyano derslerinin bir öğrenci ile yürütülmesi gerektiği; internet-bilgisayar destekli öğretimin piyano öğretimine olumlu katkı sağlayacağı düşünülüyor; ders saatlerinin özellikle teknik, nota öğretimi ve müzikalite açısından yetersiz olduğu; öğrenci çalışmalarının ders dışında takip edilmesinin öğrenci kazanımında etkili olacağı düşünülüyor tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Piyano, başlangıç seviyesi, piyano öğretimi, öğretim elemanı.

COMMENTS OF PIANO INSTRUCTORS REGARDING BEGINNER'S LEVEL PIANO EDUCATION PRACTICES

ABSTRACT

The aim of the research is determining views and opinions of piano instructors who are employed at music education department and conduct piano lessons regarding beginner's level piano education practices. The research which uses qualitative research technique and semi-structured interview form as data acquisition method has been performed by 16 instructors who are employed at the departments of music education of various universities between 2014-2015 academic year. Due to the conclusions of the research it is determined by half of the participants that piano lessons are carried out by two/or more students, however piano lessons should be conducted by one student, internet-computer aided training will contribute to piano education, the training hours are not sufficient especially in terms of technical, musical notation training and musicality, if the studies of students are followed beyond lessons this may effect attendance of new students.

Key Words: Piano, beginner's level, piano education, instructor.

---

* Bu çalışmada elde edilen bulguların tamamı 6-8 Mayıs 2016 tarihleri arasında düzenlenen "MÜZED Uluslararası 2. İpek Yolu Müzik Konferansı, Bolu/Türkiye" adlı kongrede sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Öğr. Gör., Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, sefikat@gmail.com

*** Yrd. Doç. Dr., Mersin Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, tyazici@mersin.edu.tr

**** Doç. Dr., Başkent Üniversitesi, İlköğretim Bölümü, ilgimkalic@gmail.com

1. GİRİŞ

Ülkemizde müzik öğretmeni yetiştiren eğitim fakültelerinin müzik öğretmenliği programlarında yedi yarıyıl boyunca zorunlu, bir yarıyıl da piyano ve öğretimi dersi adı altında yer alan piyano eğitimi, mesleki müzik eğitimi sürecinde önemli bir yer tutmaktadır; çünkü piyano eğitimi, müzik eğitiminin her türünde en temel boyutlardan biridir ve bu eğitim bireyin bilişsel-devinişsel-duyuşsal davranışlarının tümünü birden içeren uygulamaları kapsamı bakımından son derece önemlidir (Kutluk 2001'den akt., Yılmaz, 2006). Ayrıca müzik eğitimcileri tarafından, müziği çalma, dinleme ve okuma becerilerini kazanma, müziği anlama, müzik bilgisi oluşturma ve diğer müzik çalışmalarına temel oluşturma bakımından, en evrensel ve en temel çalgı olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle piyano öğretimi, müzik programlarının vazgeçilmez bir parçasıdır ve tüm bu özellikleri ile de gerek mesleki, gerek amatör, gerekse özendirici müzik eğitiminde önemli bir yere sahiptir (Kasap, 2004; Gökbudak, 2013).

Müzik öğretmenliği programlarında öğrenim görmeye başlayan öğrenciler iki grupta incelenebilir. Birinci grup, piyano ile ilk kez üniversite döneminde tanışanlardır. Bu öğrencilerden, dört yıllık eğitim süreçlerinde bu çalgıyı çalabilecek ve öğretebilecek aşamaya gelmeleri beklenmektedir. Oysa bu yaş, piyano çalmaya başlamak için geç bir yaş olarak kabul edilir (Pirgon, 2009). İkinci grup öğrenciler ise günümüzde müzik öğretmeni yetiştiren eğitim kurumlarının ilk basamağını oluşturan Güzel Sanatlar Liselerinden (GSL) eğitim fakültesi müzik öğretmenliği programlarına dört yıllık piyano eğitimine sahip olarak gelen öğrencilerdir. Her iki gruptaki öğrenciler uygulanmakta olan bu programda, gerek yapısı gerek teknik gereklilikleri ile oldukça güç bir çalgı olan piyanonun teknik özelliklerini ve repertuarını tanımak amacı ile kolaydan zora giden (tümevarımcı) bir yaklaşımla geleneksel tarzda, uzun yıllar boyu süren yorucu uğraş-çalışmalar gerektiren bir öğretim almaktadırlar (Kıvrak, 2003). Bu öğretim sürecinde; ders programı yükü, piyano dersi için ayrılan sürenin azlığı (haftada bir saat), ders saatinde iki/daha çok öğrenci ile öğretimin uygulanması gibi çeşitli problemler yaşanabilmektedir. Oysa piyano öğretimi, düşük seviyedeki öğrencilerin ortaya, orta seviyedeki öğrencilerin ileriye, ileri seviyedeki öğrencilerin ise özgün çalışmalara yönlendirildiği bir izleme faaliyetidir ve bu süreçte; temel bir boyut niteliği taşımakta olan piyano öğretiminden beklenen, bireylerin mesleki-toplumsal yaşamında çalgısını etkin ve verimli bir biçimde kullanabilmesidir. Öğretimin, belirlenen öğrenme amaçlarına ulaşmak için öğrenmenin isteyerek kolaylaştırılması diğer bir ifadeyle bazı amaçlara daha hızlı ulaşma adına öğrenme durumlarının yeniden düzenlenmesi; müziği öğrenme ve piyano çalma sürecinin de öğrenci-öğretmen hedefinin etkin bir öğrenme ortamı olduğu düşünüldüğünde yaşanan bu problemlerin piyano eğitim-öğretiminin niteliğini ve amacını olumsuz yönde etkileyebilme olasılığı ortaya çıkmaktadır ki; kültürel farklılıklara rağmen, zaten dünyanın her yerinde piyano öğrenimi gören öğrenciler, müzikal duyarlılığa karşın sınırlı teknik beceriye sahip olma, teknik sorunları aşmış olmasına karşın müzikaliteden yoksun olma, ayrıntılarla uğraşma nedeniyle yavaş ilerleme ve önsezi-müzikaliteye sahip olmakla birlikte ayrıntıları gözden kaçırma gibi dört farklı "sorunlu öğrenme" modellerinden birini sergileyebilmektedirler (Ocak vd., 2011; Okan, 2009; Duruhan, 2006; Ercan, 2008). Diğer yandan gerçek öğretimi, öğretmenin dersliğine girip kapısını kapattıktan sonra "sınıfta yaptığı ve öğrencilere uyguladığı etkinlikler" oluşturduğu için öğretim uygulamaları öğrencilerin kazanımlar elde edebilme/edememe yönünde oldukça belirleyici bir etken olarak öğretimin sınırlarını çizmektedir (Fidan, 2012; Bandura, 1995). Bu bağlamda yaşanan

problemlerden dolayı yürüttüğü derse yönelik olumsuz tutumlara sahip olabilecek bir eğitimci, öğretimi hızla ve derinden hasara uğratabilecektir (Mullins 1984'den akt., Özmenteş ve Özmenteş, 2009). Dolayısıyla eğitimcinin heyecanı, kişiliğiyle, davranışlarıyla, bilgisiyle öğrencilerini etkilediği ve onların olumlu/olumsuz davranış kazanmalarını sağladığı düşünüldüğünde piyano eğitimcilerinin piyano dersinin yürütülmesine ilişkin görüş-düşünceleri ve tutumları, piyano öğretiminin önemli bir unsuru olarak öne çıkmaktadır; çünkü bir eğitimci, insan davranışı oluşturmadaki görevi nedeniyle olağanüstü güç-karmaşık olan bir uzman-teknisyen olarak, öğrenme-öğretme süreçleri ile ilgili olarak yavaş/yanlış kazanılacak bir davranışı hızlandırma ve düzeltme gibi önemli bir işlevi yerine getirmektedir (Semerci ve Semerci, 2004; Alkan ve Kurt, 2014).

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapmakta ve piyano derslerini yürütmekte olan öğretim elemanlarının, başlangıç seviyesi piyano öğretimi uygulamalarına yönelik, görüş ve düşüncelerine ulaşılması, yaşanan problemlerin nedenleri ile birlikte tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

- 1- Öğretim elemanlarının öğretim uygulamalarında yaşadıkları problemler nelerdir?
- 2- Öğretim elemanlarının öğretim uygulamalarında kullandıkları yöntem ve teknikler nelerdir?

1.2. Araştırmanın Önemi

Araştırma sonuçları, karşılaşılan problemler bağlamında, müzik eğitimi anabilim dallarında piyano derslerini yürütmekte olan piyano eğitimcilerinin başlangıç seviyesi piyano öğretimlerine yönelik yapılacak çalışmalara temel oluşturması ve yapılacak düzenlemelere yardımcı olabilmesi açısından önem taşımaktadır.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma, istatistiksel yöntemler yerine daha detaylı verilerin toplanmasını, soruların irdelenmesini, araştırılan sorunun kendi doğal ortamında fazla bir kesintiye uğramadan açıklanmasını sağlayan temel yorumlayıcı nitel araştırma deseninde gerçekleştirilmiştir (Dinç, 2015; Seggie ve Bayyurt, 2015). Kapsamlı bir tanımını yapmak zor olsa da; nitel araştırma; sahip olduğu doğal ortama duyarlılık, araştırmacının katılımcı rolü, bütüncül yaklaşım, algıların ortaya konması, araştırma deseninde esneklik, tümevarımcı analiz ve nitel veri gibi özellikleri ile kısa bir tanıma göre daha iyi ifade edilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Anlam-tecrübe-tanımlamaları vurgulayan, tamamen insanların tanımlamalarından ve gözlemlerinden oluşan kapsamlı ve detaylı veriler sunan; bilinç oluşturma, kendini anlama, öz-yönetim ve sosyal adalet arama, sosyal hareketlerde bulunmak için fırsatlar yaratan, özgürleştirici bir amaca sahip olan nitel araştırmalar, değişkenleri belirleyerek bunlar arasındaki ilişkileri bulmaya çalışan nicel araştırmaların aksine algıların, tutumların ve süreçlerin daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır (Glesne, 2014; Kesici, 2007a).

2.2. Araştırmanın Çalışma Grubu

Bu araştırmada amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu örnekleme yönteminin tercih edilmesinin nedeni, müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapmakta olan piyano öğretim elemanlarının başlangıç seviyesi piyano eğitimi uygulamalarına ilişkin görüşleri hakkında derin ve detaylı bilginin elde edilmesidir. Patton'a göre (2002) nitel araştırmacılar ne rastgele seçimi anlamlı kılacak kadar büyük gruplarla çalışırlar ne de genelleme yapmayı amaçlarlar. Yorumlamacı araştırmacılar, her bir durumu amaçlı olarak seçerler. Amaçlı örnekleme, derinlikli çalışmalar için bilgi açısından zengin durumların seçilebilmesine olanak verir (akt., Glesne, 2014). Bu doğrultuda 2014-2015 eğitim-öğretim yılında on altı farklı üniversitelerin müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapmakta ve piyano dersini yürütmekte olan on altı öğretim elemanı araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Kadın katılımcıların toplam katılımcılar içerisindeki oranı yüzde 38, erkek öğretmenlerin oranı ise yüzde 62'dir. Katılımcıların görev yaptıkları kurumlar Çanakkale Onsekiz Mart, Dokuz Eylül, GOP, Gazi, İnönü, KTÜ, Muğla, Niğde, Ondokuz Mayıs, Pamukkale, Mehmet Akif Ersoy, Uludağ, Atatürk, Balıkesir, Erzincan ve Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği ABD'dir. Araştırmanın yapılabilmesi için her bir katılımcı grubundan izinler alınmış; katılımcıların isimleri katıldıkları görüşme bağlamında, betimsel indekslerde K1: Katılımcı 1, K2: Katılımcı 2... şeklinde sunulmuştur.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri, öğretmenler ile bireysel olarak yüz yüze yapılan yarı-yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Geleneksel yaklaşımlarda araştırmacılar görüşmeler başlamadan önce belirlenen ve görüşme boyunca değişmeyen, öncelikle kendileri için önemli olan amaçlar doğrultusunda sorular sorarlar. Nitel araştırmacılar ise araştırmaya bazı görüşme soruları ile başlar ve araştırma süreci boyunca soruları yeniden şekillendirmeye ve yeni sorular eklemeye açık olurlar. Bu görüşmelerin en güçlü özelliği görülemeyenler hakkında bilgi edinme ve görülenler hakkında ise alternatif açıklamalar yapma fırsatı vermeleridir ve görüşme; bir şeylerin derinine inmek için kurgulanmış bir fırsattır (Glesne, 2014). Görüşme sayesinde özel bir konuda derinlemesine bilgiler elde edilmekte ve irdelenen konunun tüm boyutları açığa çıkmaktadır (Çepni, 2009). Çünkü görüşmede söylenenlerin, yüzeysel anlamları yanında gerçek ve derin anlamları da ortaya çıkmaktadır. Görüşmede ses tonu, mimikler ve soruları cevaplamada gösterilen istek, söylenenlerin değerlendirilmesinde, yapmacık cevapların ayıklanabilme ve gerçeklerin ortaya çıkartılabilmesinde önemli ipuçları niteliğindedir (Karasar, 2012). Bu yönüyle yazmaya/doldurmaya dayanan testler/anketlerde bulunan sınırlılığı ve yapaylığı ortadan kaldırır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu amaçla, nitel araştırma sürecine uygun olarak desenlenen bu araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır.

2.4. Verilerin Toplanması ve Analizi

Yarı yapılandırılmış görüşme tekniğini kullanmak için alanyazın ve araştırma amaçları göz önünde bulundurularak bir yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmış; hazırlanan görüşme formunun geçerlik çalışması için çalışma grubu dışında bir öğretim elemanı ile görüşme yapılarak pilot çalışması gerçekleştirilmiş; alanında uzman üç öğretim üyesinin görüşleri ve pilot çalışma doğrultusunda görüşme formuna son hali verilerek görüşme formunun kapsam geçerliği sağlanmıştır. Görüşme tekniğinin

kullanıldığı çalışmalarda araştırmaya başlamadan önce görüşmecinin ve yarı yapılandırılmış görüşme formunun pilot çalışmaya tabi tutulması gerekmektedir. Pilot çalışma hem yarı yapılandırılmış görüşme formunun hem de araştırmacının tutarlılığı açısından gereklidir (Ünlüer, 2010). Çünkü araştırma soruları neyin anlaşılması gerektiğini, görüşme soruları ise bu anlayışı kazandırmak için katılımcılara sorulması gerekenleri içermeli; nitel görüşmelerde konuşulanlar araştırmacının yönlendirmesi ile değil, katılımcının aktif rolü üzerine inşa edilmeli; sorular sabit ve türdeş olmamalı; tutarlılık, yoğunluk ve derinlik önem kazanmalıdır (Akmehmet Şekerler, 2015; Glesne, 2014). Görüşmeler her bir katılımcıya görüşme formunda yer alan soruların sorulması ve alınan cevapların ses kayıt cihazı ile kaydedilmesi şeklinde gerçekleştirilmiştir. Her katılımcı ile birer kez yapılan görüşmeler ortalama kırk beş dakika sürmüştür. Yarı yapılandırılmış dokuz sorudan oluşan öğretmen görüşme formu aracılığıyla katılımcıların başlangıç seviyesi piyano öğretimi uygulamaları ilgili görüş-düşüncelerine ulaşılmış, yaşanan problemler nedenleri ile birlikte tespit edilmiş, katılımcıların bakış açıları ve deneyimlerinden en iyi şekilde yararlanılmıştır. Daha sonra görüşme formları, katılımcıların eklemek ya da çıkarmak istedikleri bilgilerin olabilme ihtimali ile katılımcılara tekrar dağıtılmış, katılımcıların bir kısmı gerekli ilaveleri yapmış bir kısmı da bazı bilgileri görüşme formundan çıkarmıştır. Genel etik kuralları bağlamında, araştırmacının katılımcıları araştırma metnini yayınlanmadan önce okuyabilmeli, gözlemleyebilmeli ya da bir biçimde sanatsal boyutunu deneyimleyebilmeli ve sunumun içeriğini-biçimini tartışabilmelidir (Glesne, 2014).

Araştırma verilerinin analizi, yaşanan deneyimi ve ondan ne öğrenildiğinin anlaşılabilmesi için görülenlerin, duyulanların ve okunanların düzenlenmesini içermektedir. Veri analizinin veri toplamaktan sonra yapılan ayrı bir aşama olarak gören bir bakış açısıyla çalışmaktansa, verilere sürekli yansıtma yaparak, onları düzenlemek ve ne anlatmak istediklerini keşfetmek, araştırmayı daha bağlantılı ve derinlikli kılmaktadır (Glesne, 2014). Görüşme verilerinin analizi, iletişimin herhangi bir biçimine uygulanabilen; bir metnin içeriğine odaklanan esnek bir araştırma aracı; içeriğin nesnel ve sistematik anlatımı olan içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir (Kızıltepe, 2015). İçerik analizinde temel amaç elde edilen verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşabilmektir. Bu nedenle, elde edilen veriler önce kavramsallaştırılmalı, daha sonra da ortaya çıkan kavramlara göre mantıklı bir biçimde düzenlenmeli ve buna göre veriyi açıklayan temalar saptanmalıdır. Dolayısıyla, içerik analizi aracılığıyla elde edilen veriler tanımlanmaya ve verilerde bulunabilecek gerçekler saptanmaya çalışılır. Birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve anlaşılacak bir biçimde düzenleyerek yorumlamak içerik analizinin temelidir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bunun için öncelikle her bir görüşme için ses kayıtlarının dökümleri yapılmış; genel bir duyumun elde edilmesi için tekrar tekrar okunmuştur. Daha sonra her bir soruya ilişkin cevap tüm döküm içinden bulunarak ilgili sorunun altına yığma işlemi gerçekleştirilmiştir. Bu şekilde döküm bölümlere ayrılmış; araştırmacının amacı ve görüşme soruları çerçevesinde kavramlaştırılarak kodlanmış; sonra temalar ve alt boyutlar ifade edilmiştir (Kesici, 2007b; Ünlüer, 2010).

3. BULGULAR

Görüşmelerinden elde edilen bulgular *başlangıç seviyesi piyano öğretiminin uygulanmasına* ve *uygulanan yöntem-tekniğe* yönelik iki ana tema altında toplanmıştır.

Başlangıç Seviyesi Piyano Öğretiminin Uygulanması

Araştırmanın birinci ana temasını oluşturan “Katılımcıların, başlangıç seviyesi piyano öğretimi uygulamasına yönelik görüş ve düşünceleri nelerdir?” sorusu, görüşmelerden elde edilen veriler temel alınarak betimlenmiş ve elde edilen verilerden alıntı yapılarak desteklenmiştir.

Katılımcıların Öğretim Uygulamalarında Yaşadıkları Problemler

8 katılımcı “*bir ders saatinde bir öğrenci ile dersleri yürüttüğünü*” dile getirmiştir. Bu konuda katılımcıların görüşleri şöyle örneklendirilmiştir: *K2*: Bir öğrenci ile yapıyoruz. Bence birden fazla öğrenci ile çalışmak piyano dersi için uygun bir durum değil. Belki gitar gibi derslerde iki kişi ile biraz daha idare edilebilir ama piyanoda olmaz. *K8*: *1 öğrenci ile yapıyorum.*

“*İki/daha fazla öğrenci ile dersleri yürüten*” 8 katılımcı ise görüşlerini şu şekilde belirtmiştir: *K7*: İki öğrenci ile ama bazen üç öğrenci ile de olabiliyor. Süre olarak yetmiyor. Tam detaylı bir şeyler anlatayım derken diğer saati başlıyor, bu nedenle dersi bitirmek ve öğrencilerin ödevlerini vermek zorunda kalıyorum. Mesela öğrenciye vermeyi düşündüğüm bir ödev ya da çalışma oluyor. Ona faydalı olabileceğine inandığım çalışmalar vermek istiyorum. Ancak diğer ders başlayacağı için ve bir derste iki ya da daha çok öğrenci olduğundan hepsine detaylı düşünecek zaman kalmadığından dolayı genelde gözümün önünde olan bir ödevi de vermek zorunda kalabiliyorum. Daha detaylı bir repertuvar hazırlamak isterken daha yüzeysel bir repertuvar oluyor. O durumda da anlatacağım konularda sıkıntı ya da eksiklik kalabiliyor. *K6*: Genelde iki öğrenciyle ama bazen bir öğrenciyle de yaptığım oluyor. Ben 45 dakika dersi de yeterli bulmuyorum. Özel ders bile bir saat oluyorken üniversitede 45 dakika oluyor ders ve bir kişi de değil. Çok yanlış buluyorum bu sistemi. Görüşmelerde tüm katılımcıların piyano derslerini 1 ders saatinde 1 öğrenci ile yürütmek istedikleri tespit edilmiştir.

“*Bir sonraki dersin beklenme durumu*” alt temasına yönelik 9 katılımcı görüş bildirmiştir. Örnek dökümler şöyledir: *K5*: Karşılaştığı sorun büyük ise öğrenci bir sonraki dersi bekliyor. *K10*: Çalışmayan öğrenci zaten parçayı alıyor bitirip bitirmemek çok önemli değil. Düzenli bir şekilde her gün çalışması gereken süreci yaşamıyor dolayısı ile derslerinde problemler yaşıyor. *K14*: Daha çok, bir ders sonra beni bekliyorlar.

“*Sorunla karşılaşıldığı durumda ilgili eğitimciye danışılma durumu*” alt temasına yönelik ise 8 katılımcının görüş bildirdiği örnek ifadeler şöyledir: *K6*: Genelde bana ulaşamamaları gibi bir durum olmuyor gerek ayrıca yanıma gelerek gerekse telefonla bile bana ulaşım sorularını sorabiliyorlar, ben de yardımcı olmaya çalışıyorum. Ama hafta içinde takıldıkları noktaları gelip danışıp yeniden gösteriyorum, anlatıyorum. Derslerimden fırsat bulabildiğim sürece yardımcı oluyorum. *K11*: Her zaman bana gelebiliyorlar. Hafta içinde istediği kadar geliyorlar. Bu öğretilerle alakalı bence. Arkadaşlarından yanlış bilgi alıyorlar bu beni sonradan daha çok yoruyorlar. Ben ekstra zaman ayırıyorum, gerekirse okuldan geç çıkıyorum.

Öğrencilerin, çalışma sırasında meydana gelen güçlükleri çözmek amacıyla “*başka arkadaşlara/diğer eğitimcilere danışma durumu*” alt temasına yönelik görüşme dökümlerinden örnekler ise şu şekildedir: *K2*: Birbirlerine de sorabiliyorlar. Başka hocalara da gidebiliyorlar. *K5*: İyi seviyede olan arkadaşından yardım alıyorlar. Tabloya

ilişkin veriler incelendiğinde, öğrencilerin çalışırken karşılaştıkları çalışma güçlüklerinin çözümü için sıklıkla bir sonraki dersi bekledikleri görülmektedir.

“Başlangıç seviyesi öğrencilerinin tercih edilme durumu” alt teması ile ilgili 6 katılımcının görüş belirttiği tespit edilmiştir. Bu görüşlere örnekler şu şekilde sunulmuştur: *K6:* Aslında yeni başlayan öğrencilerle daha rahat oluyoruz. Çünkü her kazanımı biz vermiş oluyoruz. *K9:* Hiçbir sorun yaşamıyorum. Çünkü daha önceden herhangi bir deneyimleri olmadığı için en doğru şekilde benden öğreniyorlar. *K16:* Aslında bence ilk kez piyanoya bizimle başlayan öğrencilerle çalışmak daha rahat çünkü kendi tekniğin ve stilini yansıtabiliyorsun. 8 katılımcı ise **“başlangıç seviyesi öğrencileri ile teknik sorunların yaşanma durumu”** alt teması hakkında şu örnek görüşleri sunmuştur: *K7:* Bazen giriş sınavlarında yetenek düzeyi düşük bir öğrenci gelmiş olabiliyor onlarda özellikle ritim kümlelerini çözülmede ve fa anahtarını okumada sıkıntı yaşıyorum. *K13:* Piyanoya ilk kez başlayanlarda nota okuma süre değerleri, artikülasyon, anahtarları algılama, müzikalite ya da müzik teorisi kaynaklı sorunlar yaşanıyor. *K15:* Yeni başlayan öğrencilerde adaptasyon sorunu olabiliyor. Fa anahtarını çözmede sıkıntılar yaşanabiliyor. Ritmik yapılarda da birim zamanı saymayı kavrayana kadar sorun olabiliyor.

9 katılımcı **“GSL çıkışlı öğrencilerle sorun yaşanma durumları”** hakkında görüş belirtmiştir. Bazı görüşme dökümleri şöyledir: *K2:* GSL’den gelen öğrencilerde çok özensiz gelişmiş davranışları oluyor onları düzeltmek çok daha zor olabiliyor. *K7:* Ben tam tersi GSL’den gelenlerle sorun yaşıyorum. Onlarda yanlış oturmuş teknikler olabiliyor ve düzeltmek çok daha zor oluyor. Oysa yeni başlayan öğrenci direkt sizinle başladığı için daha doğru şeyleri öğrenerek yol alabiliyor. *K1:* GSL’den gelen öğrencilerde yıpranmışlık, sık hoca değiştirmekten kaynaklanan motivasyon bozukluğu hatta hocaların motivasyon bozukluğundan kaynaklanan bir tükenmişlik ve isteksizlik oluyor. Dersi sevmiyorlar onlara müzik diye anlatılan şeyden yılmış olarak geliyorlar bu çok sorun oluyor.

“Teknik, nota öğretimi ve müzikaliteye ayrılan süre” alt teması 6 katılımcı görüşünden oluşmaktadır. Örnek görüşme dökümleri şöyle sunulmuştur: *K9:* Ben hiçbir zaman müzikaliteyi sonradan eklenbilecek bir şey olarak görmüyorum. Çünkü bir piyano ses çıkarmakla bir forte sesi çıkarmak arasında teknik olarak farklı dinamikler var. Dolayısıyla piyano ve forte seslerini çıkarmayı en başında alıyorum daha sonra diğerlerine geçiyorum. Öğrenci bir bütün olarak tüm parçayı çıkaramazsa, sadece bir cümlesini çıkarsa bile tüm dinamikleri sırasıyla kullanarak gidiyor. Bu süreyi ben organize ettiğim için evet yetiştiriyorum. Yani öğrenci parçayı parmak numaraları, bağlar gibi teknik dinamiklerin yanında nüansları ile de yapmak zorunda oluyor ve mükemmel bir şekilde yapmaya başlıyor. *K10:* Haftada bir saatlik çalışma süreci bir müzik öğretmenin asgari şartlarda piyano eğitimi alması açısından yeterli olabilir. Ama piyano dersini biraz daha profesyonel olarak geliştirmek isteyenler için yeterli değil. Dediğim gibi müzik öğretmeni olup genel düzeyde çalışacaklar için yeterli oluyor diye düşünüyorum. Bunda 1 öğrenci ile çalışmamızın da etkisi var tabii. *K11:* Ben derslerimi verimli bulmuyorum. Bunun kaygısını da yaşıyorum. Çünkü vakit yok ve öğrenci fazla. Anlatacaklarımın ancak üçte birini anlatabiliyorum. Kısa özetler halinde anlatıyorum ki öğrencileri dinlemeye vakit kalsın. O yüzden seviyesi yakın çocukları bir grupta alıyorum ki ortak olarak anlatabileyim. Eserleri asla sonuna kadar dinleyemiyorum. Özet geçmek gibi. Bana göre nitelikli olmuyor. *K14:* İki öğrenci olduğu zaman her kazanımı

veremiyoruz açıkçası. Bu süre ile alakalı. Birinci dönem yeni başlayan öğrencilerde nüansları, parmak numaralarını pek oturtamıyoruz.

“Öğrencilerin ders dışı çalışmalarının takibi” alt temasına 12 katılımcı görüşüş bildirmiştir. Örnek görüşler şöyledir: *K1*: Duyuyorum. Ben koridorda dolaşmayı seven bir hocayım. Onları dinliyorum ancak bu tüm öğrencileri takip edebileceğim anlamına gelmiyor. Yapıcı olacak şekilde öğrenci çalışırken şu şekilde çalma böyle çal diye uyarıyorum. *K9*: Duyuyorum ben onları sürekli çağırıyorum çünkü onlarla haftada bir görüşme yetmiyor üç kere görmem gerekiyor. Çalışma odalarında takip ediyorum. Şu anda yirmi öğrencim var, altı ya da yedi öğrencim yeni başlamış oluyor. Onlara ‘çalışma odalarında çalışmalarınızı takip edeceğim’ diyorum onlar da daha dikkatli çalışıyorlar. *K15*: Kesinlikle duyuyorum. Bazen arkadaşlarından ya da bir üst sınıftan yanlış şeyler mesela nota değerlerini öğreniyorlar, parçalarda bu şekilde kalıyor. Onun için müdahale etmek gerekiyor. 14 katılımcı **“ders dışı çalışma takibinin, öğrenci kazanımlarına etkili olacağını”** düşünmektedir. Alt temaya ilişkin 14 katılımcının görüş belirttiği, örnek dökümlerle şu şekilde görülmektedir: *K11*: Tabi ki olur. Çocuklarda vakit kaybı olmaz. *K14*: Kesinlikle olur. Çünkü binanın temeli baştan sağlam atarsak daha sağlıklı olur diye düşünüyorum. *K15*: İzlendiği zaman öğrenci çalışmak için daha motive oluyor. Yeterince çalışmadığı için derse gelmeyen öğrenciler oluyor. Öğretmenin takip ettiğini bilirse daha çok çalışıp derslere de daha düzenli devam edebilirler diye düşünüyorum. *K8*: Düzenlilik açısından çok katkısı olur. Çalgı eğitiminde düzenli çalışma çok önemlidir. Bireysel farklılıklar göz önüne alındığında kimi öğrenci 1 saatte o kazanımı alırken başka bir öğrenciye 4 saat gerekebilir. Bu aradaki farkı ders dışında çalışarak kapatmaları gerekiyor. Bunun için öğrencilere bunun anlatılması ve alışkanlığa dönüşmesinin sağlanması gerekiyor. Diğer yandan 5 katılımcı ise **“ders dışı çalışma takibinin öğrencide olumsuz etki yaratabileceğini”** düşünmektedir. Örnek görüşme dökümleri şu şekilde sunulmuştur: *K1*: Ders dışı çalışmaları denetlemek çok gerekli fakat benim bunun her zaman her öğrencide yardımcı olabileceği konusunda şüphelerim var. Çocukları yıldırmadan olmalı. Öğrencilerde bir bırakmışlık var zaten bir de çocukları bu sorgulamalarla yıldırma istemiyorum. *K5*: Öğrenciyi ders haricindeki tekrarlarında takip etmek kesinlikle yararlı olur. Ancak denetim öğrenci üzerinde baskı, tedirginlik oluşturmadığı sürece katkı sağlayacaktır.

Uygulanan Yöntem ve Teknikler

Araştırmanın ikinci ana temasını oluşturan **“Katılımcıların, başlangıç seviyesi piyano öğretiminde uyguladıkları yöntem ve teknikler nelerdir?”** sorusu, görüşmelerden elde edilen veriler temel alınarak betimlenmiş ve elde edilen verilerden alıntı yapılarak desteklenmiştir.

“Bilgisayar ve internet destekli eğitimin geleneksel eğitime etkisi” alt temasına K3 dışında tüm katılımcılar olumlu görüş bildirmişlerdir. Örnek görüşme dökümleri şu şekildedir: *K3*: Bugüne kadar internet ve bilgisayar destekli bir eğitim uygulama gereği duymadım. *K2*: Mutlaka destek olur diye düşünüyorum. Özellikle ülkemizde çalgı eğitiminin eski geleneklerle devam ettiğini düşünüyorum. Hala yüz yıl öncesinin sistemi ile derslerimizi yapıyoruz. Ama dünya teknolojiyi zaten çalgı eğitiminde de çok sıklıkla kullanıyor. Teknoloji bu kadar gelişmişken kullanmamak aslında çokta doğru gelmiyor. Kesinlikle uygulanabilir ve faydalanılabilir diye düşünüyorum. *K5*: Olumlu etkisi olacaktır. Eğitim kaliteli ise eğitimci dünyanın bir ucunda da olsa, alanında yetkin

olmasıyla katkı sağlayacaktır. Kültürel etkileşim açısından katkı sağlayacaktır. K12: Kesinlikle sağlar. Çünkü hayatta her şey değişiyor. Teknolojiyi günümüzde bir birey tam olarak anlamalı. Bilgiye ihtiyacınız olduğunda yerinde kullanılırsa çok yerinde olur. Ama bilgisayarın her şeyin yerine geçebileceğini inanmıyorum. Günümüzde teknoloji çok ileri seviyede ve bunu kullanabilmeliyiz. Özellikle hocaların bunu gerekli olduğu yerlerde kullanmayı öğrenmeli. Gereksiz ve kullanılmayan teknolojiden bahsetmiyorum. Amaca yönelik ve faydalı olanların süzülüp alınması ve kullanılmasının da çok yararlı olabileceğini düşünüyorum. 8 katılımcının “*derslerde internet ve bilgisayar kullanılma durumları*” alt temasına yönelik görüşlerinden örnekler şöyledir: K6: İnternet üzerinden öğretmen ile öğrencinin birlikte videoları seyretmeleri (youtube üzerinden) ve onlar üzerinde konuşmaları çok etkili oluyor. Öğrencinin istediği zaman doğru örnekleri seyredebilmeleri açısından çok iyi bir uygulama diye düşünüyorum. K7: Verdiğim eserleri ben de çalıyorum ama youtube’ dan da dinletiyorum. Değişik çalma tekniklerini görmelerini sağlamak amacıyla kullanıyorum. Ayrıca öğrencileri araştırmaya yönelttiğini düşünüyorum. Tanımadıkları bestecileri de keşfedebiliyorlar. Alanı tanımaları açısından ve müzikaliteyi fark etmeleri, kendisinin düzeyini görmesi açısından yararlı oluyor. Eserin gerçek temposunu görmesini de sağlıyor. K11: Ben katkısını görüyorum. İnternette istedikleri notaları indirip dinleyebiliyorlar. Her türlü kaynak ellerinde. Şimdi çok daha fazla müzik dinleme ve araştırma yapmak imkânları var. Videolarda kendilerini çekip izleyebiliyorlar. Onun da faydasını gördük. Katılımcıların yorumları incelendiğinde 6 öğretim elemanının piyano eğitiminde internet ve bilgisayar destekli eğitimin olumlu katkısı olacağını ancak “*piyano eğitiminin mutlaka yüz yüze yapılması gerektiği*”ni düşündükleri ortaya çıkmaktadır. Bu görüşlerden bazıları şöyle ifade edilmiştir: K8: Bence öğretmen yüz yüze eğitim yaptıktan sonra internette materyaller hazırlayıp dinletebilse ve bunları öğrencilerine verebilse daha da faydalı olur. K9: Ben öğrencilerimi gözlemliyorum. Bunları ekrandan da yapabilirim. Yani kayıt olsa onlar çalsa ve kaydedip gönderseler de aynı şekilde hatalarını görebilirim. Ancak bu tek başına olabilecek bir şey değil. Mutlaka yüz yüze de ders olmalı. Eline koluna müdahale etmek şart. Ama haftada bir saat uygulamalı bir saatte internet üzerinden kayıtlarla çok güzel olur diye düşünüyorum. Epeydir düşündüğüm bir şey bu. Ancak uygulamaya geçiremedim. K10: Piyano dersleri piyano hocasıyla birebir yapması gereken bir derstir. Uzaktan eğitim niteliğinde olmaz diye düşünüyorum. Öğrencinin aldığı bir eseri internette bulup farklı farklı çalan solistlerin kayıtlarına ulaşım yorum açısından kendisini geliştirmesine katkısı olabilir ancak öğretmenle birebir yapılan dersin yerini alamaz.

Ana temaya ilişkin veriler incelendiğinde katılımcılar arasında en sık kullanılan yöntemlerin “*anlatma ve gösterip yaptırma yöntemi*” olduğu tespit edilmiştir. Örnek görüşler şöyledir: K2: Öğrencinin ilgi ve ihtiyacına göre tüm yöntemleri kullanıyorum. Özellikle bir şey kullandığımı söylemek doğru olmayacak özellikle başlangıç aşamasında anlatma gösterip yaptırma ve parçadan bütüne giden bir sistemle derslerimi yapıyorum. K8: Önce teorik konulardan başlıyoruz. Oturma, duruş, tutuş, notaların yerleri bunları anlatarak başlıyorum. Göstererek yaptırıyorum. Zaten seçtiğimiz metotlar onları sırası ile gösteriyor. Öğrenci anladığı şekilde yaptığında yanlışlar yaptığında göstererek düzeltiyorum. K10: Parçadan bütüne gidiyorum. Bizim zaten usta çırak ilişkisi şeklinde öğretim yapılır. Öğrenci öğretmenini gözleyerek öğrenir. Onu model olarak alır. Bir şeyleri anlatırken de gösterip yaptırmak çok ön plandadır. Bu yönüyle öğretiyorum.

4.TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırma sonucunda, katılımcıların yarısının iki/daha fazla öğrenci ile piyano derslerini yürüttükleri; tüm katılımcıların piyano derslerinin bir öğrenci ile yürütülmesi gerektiğini düşündükleri; öğrencilerin ders dışında çalışırken karşılaştıkları çalışma güçlüklerinin çözümü için bir sonraki dersi bekledikleri; başlangıç seviyesi piyano öğretim uygulamalarında öğrenci kaynaklı problemler yaşanması nedeniyle daha önce herhangi bir piyano eğitimi almamış öğrencilerle çalışılmanın istendiği; internet ve bilgisayar destekli öğretimin piyano öğretimine olumlu katkı sağlayacağı düşünülüyor; katılımcıların öğretim uygulamalarında anlatma-gösterip yaptırma yöntemini kullandıkları; ders saatlerinin özellikle teknik, nota öğretimi ve müzikalite açısından yetersiz olduğu; öğrencilerin çalışmalarının ders saati dışında takip edilmesinin öğrenci kazanımında etkili olacağı düşünülüyor tespit edilmiştir. Dolayısıyla öğrencinin ilgisinin, ihtiyacının, beklentisinin, hazır-bulunurluk düzeyinin ve ön bilgisinin yanı sıra piyano eğitmeni, öğretim uygulamalarında belirlenmiş kazanımların ön görüldüğü bir içerik sınırlamasının söz konusu olduğu piyano dersi öğretim programını dikkate almalı; programda yer alan değerleri yeri geldiğinde, farklı öğrenme stil-zekâ türlerine sahip öğrencilerin ilgi-yetenek-ihtiyaçlarının göz önünde bulundurulduğu aktif öğrenmeye dayalı etkinliklerle sunmalıdır (MEB, 2006). Çünkü piyano öğrenimi, temelde karmaşık bir süreçtir. Oturuş biçimi, el-parmakların durumu, başparmak-bilek-dirsek pozisyonu, doğru-çabuk nota okuma, etüt çalışmaları-alıştırmaları, topluluk önünde çalma, birlikte çalma gibi temel davranışlar, piyano eğitiminde öğrenciye ilk dersten başlayarak kazandırılması ve sürekli kılınması gereken alışkanlıklar arasında yer almalı; teknik alıştırmalar, etüt ve eserler de öğrenme/öğretme tekniklerine uygun olarak basamaklandırılmalıdır (Ercan, 2008). Bu süreçte uygulanan öğrenme modelleri, öğrencilerin öğrenme, öğretmenlerin de öğretme sürecinde önem kazanmaktadır. Unutulmamalıdır ki; etkin bir piyano öğretimi ile öğrenci iyi piyano çalabilmekte ve bundan tamamen zevk alabilmektedir (Ercan, 2008; Yazıcı, 2014; Gökbudak, 2005). Dolayısıyla çağdaş piyano eğitiminin amacı sadece teknik ve müzikal açıdan gelişmiş öğrenciler yetiştirmek değil, gerek müzik öğrenimleri, gerekse meslek yaşamları süresince piyanoyu işlevsel olarak kullanabilecek öğrenciler yetiştirmektir (Zimmerman, 1995; Çimen, 2013).

Çalışmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda, başlangıç seviyesi piyano öğretimi ile ilgili daha derin bilgilere ulaşabilmek için nitel araştırmaların nicel çalışmalarla desteklenmesi; çeşitli seminerlerin, çalıştayların, sempozyumların gerçekleştirilmesiyle piyano eğitimcilerinin yaşadıkları problemler ve çözümler konusunda işbirliği içinde olmalarının sağlanması; piyano ders saatlerinin artırılarak derslerin bir öğrenci ile yürütülmesinin sağlanması; piyano eğitimcilerinin internet ve bilgisayar destekli öğretim uygulamaları gibi farklı öğrenme-öğretme modelleri hakkında bilgilendirilmeleri; GSL piyano eğitim-öğretiminin niteliğinin artırılması önerilebilir.

KAYNAKÇA

- Akmehmet Şekerler, S. (1995). Nitel araştırma yöntem, teknik, analiz ve yaklaşımlar. (Ed. F. N. Seggie ve Y. Bayyurt), *Derinlemesine Görüşme*. Ankara: Anı Yayıncılık. 186-202.
- Alkan, C. ve Kurt, M. (2014). Özel öğretim yöntemleri, disiplinlerin öğretim teknolojisi. Ankara: Anı Yayıncılık.

- Bandura, A. (1995). Self-efficacy in changing societies. (Ed. A. Bandura), *Exercise of Personal and Collective Efficacy in Changing Societies*. Cambridge: Cambridge University Press, 1-46.
- Çepni, S. (2009). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş*. Trabzon: Kişisel Yayınlar.
- Çimen, G. (2013). Piyano öğretiminde pedagojik yaklaşımlar. (Ed. S. Karakelle), *Piyano Eğitiminde Deşifre*. Ankara: Pegem Akademi, 105-123.
- Dinç, B. (2015). Okulöncesi eğitim kurumuna devam eden çocukların ebeveynlerinin çocuk hakları eğitimi konusundaki görüşleri. *ENAD*, 3 (1), 7-25.
- Duruhan, K. (2006). Felsefe ve eğitim. (Ed. A. Solak). *Türk Düşünürleri ve Eğitim Felsefeleri*. Ankara: Hegem Yayınları, 263-301.
- Ercan, N. (2008). *Piyano eğitiminde ilke ve yöntemler*. Ankara: Ahmet Say.
- Fidan, N. (2012). *Okulda öğrenme ve öğretme*. Ankara: Pegem Akademi.
- Glesne, C. (2014). *Nitel araştırmaya giriş*. (Çev. A. Ersoy ve P. Yalçınoğlu), Ankara: Anı Yayıncılık.
- Gökbudak, Z. S. (2005). Etkili bir piyano eğitimi ve öğretimi için ailenin rolü. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 559-574.
- Gökbudak, Z. S. (2013). Piyano öğretiminde pedagojik yaklaşımlar. (Ed. S. Karakelle). *Piyano eğitiminde öğretim eserleri ve basamakları*. Ankara: Pegem Akademi, 1-42.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Kasap, B. T. (2004). Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlardaki yardımcı çalgı dersleri üzerine bir araştırma. *1924-2004 Müzik Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu Bildiriler Kitabı*, 07-10 Nisan, Isparta: S.D.Ü Yayınları, 160-175.
- Kesici, Ş. (2007a). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin rehberlik ve danışmanlık ihtiyaçları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 7 (3), 1301-1349.
- Kesici, Ş. (2007b). Şube rehber öğretmenlerinin görüşlerine göre 6. 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin rehberlik ve danışma ihtiyaçları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17, 365-383.
- Kıvrak, N. İ. (2003). Müzik öğretmeni yetiştirmede piyano Eğitimi. *Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu*, 209-211.
- Kızıltepe, Z. (2015). Nitel araştırma yöntem, teknik, analiz ve yaklaşımlar. (Ed. F. N. Seggie ve Y. Bayyurt), *İçerik analizi*, Ankara: Anı Yayıncılık, 253-267.
- MEB İlköğretim Genel Müdürlüğü (2006). İlköğretim müzik dersi öğretim programı (1-8. sınıflar). Ankara: MEB.
- Ocak, M. A., Topal, A. D., Ağca, R. K. ve Akçayır, M. (2011). Öğretim tasarımı kuramlar, modeller ve uygulamalar. (Ed. M. A. Ocak), *Tanımlar ve temel bilgiler*, Ankara: Anı Yayıncılık, 2-28.
- Okan, H. (2009). Piyano eğitiminde yansıtıcı düşünmenin kullanımı ve etkililiği. *Doktora Tezi*, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özmenteş, S. ve Özmenteş, G. (2009). Çalgı çalışmaya ilişkin tutum, bireysel özellikler ve performans düzeyi ilişkileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 1 (17), 353-360.
- Pirgon, Y. (2009). Piyano eğitiminde karşılaşılan güçlüklerin aşılmasına yönelik bir çalışma. *Doktora Tezi*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Konya.
- Seggie, F. N. ve Bayyurt, Y. (2015). Nitel araştırma yöntem, teknik, analiz ve yaklaşımlar. (Ed. F. N. Seggie ve Y. Bayyurt), *Giriş*, Ankara: Anı Yayıncılık, 1-9.

- Semerci, N. ve Semerci, Ç. (2004). Türkiye’de öğretmenlik tutumları. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14 (1), 137-146.
- Ünlüer, S. (2010). Engelliler entegre yüksekokulundaki bilgi ve iletişim teknolojileri entegrasyonu sürecinin incelenmesi. *Doktora Tezi*, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Yazıcı, T. (2014). Problem çözme becerisinin başlangıç seviyesi piyano öğretiminde kullanımı ve etkililiği. *Doktora Tezi*, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, N. (2006). Uludağ üniversitesi eğitim fakültesi GSE bölümü müzik eğitimi anabilim dalında uygulanan piyano eğitiminin değerlendirilmesi. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu*, 26-28 Nisan, Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
- Zimmerman, B. J. (1995). Self-efficacy in changing societies. (Ed: A. Bandura). *Self-efficacy and educational development*. Cambridge: Cambridge University Press, 202-232.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

During beginner's level piano education, there may be various problems such as intensive course program, insufficient time for piano lessons (weekly one hour), education is being carried out by 2 or more students during course time. However, piano education is a monitoring activity which leads beginner's level students to sub-intermediate, intermediate students to advance level, and advance level students to individual training and within this period the expectation from piano education which is a basic training is that an individual should use his/her instrument in an efficient and productive way in professional and social life. In this matter, an instructor may have a negative attitude towards the lesson which he conducts because of the problems he faces and may totally damage the education rapidly (Mullins 1984, Özmenteş and Özmenteş 2009). Therefore due to the opinion that an instructor effects the students with his emotions, character, behaviours, knowledge and provides them a positive or negative behaviour, the views-opinions and attitudes of piano instructors regarding conducting of piano lessons comes up as an important aspect of piano education. Because of his duty of developing a behaviour the instructor carries out an important role as an expert-technician which is difficult-complicated, he accomplishes a duty regarding learning-teaching process, he may accelerate and correct a slow/wrong attitude (Semerci and Semerci 2004: alkan and Kurt, 2014).

Aim of the research is reaching the views and opinions of intructors regarding beginners' level piano education practices who are employed in the departments of music education and conduct piano lessons, and also determining problems with reasons. Answers of below questions are searched within this perspective:

- 1- What are the problems instructors face during educational practices?
- 2- What are the methods and techniques instructors employ during educational practices?

Conclusions of the research, play an important role in respect of facing problems, and providing basis for studies regarding beginner level piano education of piano instructors who conduct piano lessons in music education departments and to support arranged regulations.

2. Method

The research has been carried out in a pattern of basic interpretive qualitative research which collects detailed data instead of statistical methods, examine questions, and explains researched questions within its inherent environment, without being interrupted. (Dinç, 2015;Seggie and Bayyurt, 2015). Purposeful sampling method is used in this research. The reason of choosing this sampling method is to achieve thorough and detailed information about views of piano instructors who are employed in music education departments regarding beginner's level piano education practices. Accordingly, 16 instructors who are employed and conduct piano lessons in music education department of 16 different Universities during the academic year 2014-2015

compose the study group of this research. The rate of female participants within total participant is % 38, however, rate of male instructors is % 62. The institutions of which the participants are employed: Çanakkale Onsekiz Mart, Dokuz Eylül, GOP, Gazi, İnönü, KTÜ, Muğla, Niğde, Ondokuz Mayıs, Pamukkale, Mehmet Akif Ersoy, Uludağ, Atatürk, Balıkesir, Erzincan and Trakya University Educational Faculty, Department of Music teaching. Permissions are taken from each participant group, thereby the research has been done: names of the participants in respect of the meeting attended, due to descriptive indexes presented as; P1: Participant 1, P2: Participant 2.... Semi-structured interview technique has been used in this research which is patterned due to qualitative research process. By taking literature and research purposes into consideration a semi-structured interview form has been prepared in order to use semi-structured interview technique. For validity study of prepared interview form, an interview is made with an instructor other than the study group and a pilot study has been achieved. Due to views of three instructors expert in their fields and the pilot study, the interview form has been completed and content validity of the form has been achieved. The interviews has been carried out by asking questions on interview form to each participant and recording of answers. Each participant has been interviewed once and it took approximately 45 minutes. Views and opinions of instructors employed in the departments of music education regarding professional problems they face have been achieved and determined together and participant's point of views and experiences have been benefited utmost through instructor interview form which consists of semi structured 9 questions. Later the interview forms have been delivered to the participants once again in case of adding or excluding information, some of the participants had included necessary information and some have excluded. Especially recording datas have been received for each interview, they have been read over and over again to receive sense in general. Later relating answers have been found among data and stack up corresponding to questions. This way reports have been divided into sections; and have been coded by conceptualization due to the objective of the research and interview questions; later themes and sub-dimensions have been implied.(Kesici,2007b, Ünlüer, 2010).

3. Findings, Discussion and Results

In the consequence of the research study; the following findings have been determined: half of the participants conduct their piano lessons with the attendance of two/more students; all of the participants think that the piano lessons should be conducted with only one student; the students wait for the next lesson to solve their problems encountered when they practice other than the lesson time; the demand to study with the students who have not taken piano lessons before due to the fact that there are student originating problems in the beginning level piano teaching practices; the emergence of the idea that the internet and the computer aided education exercises contribute positively to the piano education; the participants employ the technique of explain-show how to and practising; the lesson hours are insufficient as to technique, notation teaching and musicality; following of the students' studies after lesson hours would be influential in students' educational attainment. Accordingly alongside the attraction of the student, requirement, expectation, readiness level and prior knowledge, the piano educator should consider the piano teaching curriculum which have been mentioned in content limitation in which envisaged acquisitions determined in teaching exercises; should present the values exist in the programme in case with activities which are supported with active learning in which

the interest-talent-requirements of the students who have various learning style-intellect are considered (MEB, 2006). Because the piano teaching is inherently complicated period. The main conducts such as sitting position, the positions of dita, thumb-wrist-elbow position, correct-prompt notation literacy, etüde studies-exercises, performing to the audiences, orchestration should be included in the piano education and should be perpetuated beginning from the first lesson; technique exercises, etudes and pieces should be phased as per learning/teaching techniques (Ercan, 2008). The learning models employed in this period, have gained importance in the processes of students' learning, instructors' teaching. It should be noted that with the education of an effective piano teaching the student can play piano and totaly enjoy it. (Ercan, 2008; Yazıcı, 2014; Gökbudak, 2005). Accordingly the aim of the education of contemporary piano is not necessarily mean to educate students with tregards to the technique and musical aspects but to educate students who can play the piano functionally in the period of their both in the music education period and the period of Professional life (Zimmerman, 1995; Çimen, 2013). In the light of these findings the followings can be recommended; the qualitative researches should be supported with the quantitative studies to reach extensive informations on the education of piano in beginners level; with the organization of various seminars, workshops, symposia to assist to be in collaboration of the piano instructors in terms of the problems that they encounter and the solutions; increasing the hours of lessons to conduct the lessons with only one student; informing of the piano instructors on various learning-teaching models such as the internet and computer aided conducts of educations; enhancing the qualification of the piano education in the Fine Arts High Schools (GSL).